Heydər Əliyev dastanı

Mahirə NAĞIQIZI,
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin Filologiya fakültəsinin dekanı, filologiya elmləri doktoru, professor

Min illəri keçib gələn millətin,
Kitablarda adı pəsdən oxunur.
O yaşayan məşəqqətin, zillətin,
Tarixi tərs, altdan-üstdən oxunur.

Tale küskün, düşmən zalım, umud yox,
Ər gərəkdi: ürək isti, baş soyuq.
Ha deyək ki, filan-filan oğluyuq,
Əhval olan halı qəsdən oxunur.

Haqq işini görmək üçün qayıtdın,
Haqqa güman vermək üçün qayıtdın.
Xalqa inam vermək üçün qayıtdın,
Bu tarixdir, bir nəfəsdən oxunur.

Sən qaytardın perik düşən gümanı,
Sən gətirdin içimizə inamı.
Bu tarixdir, hamı bilir olanı,
Yazılanlar uca səsdən oxunur.

Qurban olum torpağa da, daşa da,
Sən verdiyin ümid ilə yaşada.
Görəydik ki, Sarı bülbül Şuşada,
Avazlanır, çıxıb yasdan oxunur.

Qarabağda havalanar dost ünü,
İlham bizə gətirəcək o günü.
Görəcəyik xalq qurubdu düyünü,
Heydər baba - deyib dastan oxunur.

Al bayrağım

Xalqımızın gəldiyi yolun sinə dəftərin,
Göyərən arzuları, al bayrağım, dalğalan!
Yüksəlişin-əlacı sağalmamış dərdlərin,
O dərdləri yadına sal, bayrağım, dalğalan!

Min illərdir içimiz rənglərini göyərdir,
Yaşamaq haqqımızın əbədi rəmzisən bir.
Ruhumuz-qəlbimizdə asılan dirəyindir,
O dirəkdə uca dur, qal, bayrağım, dalğalan!

Qəlbimizdə oxunan türkülərlə yarandın,
Altaylardan salınan körpülərlə yarandın.
Sabahlara aparan ümidlərlə yarandın,
Al bizləri qoynuna, al, bayrağım, dalğalan!

Qılıncında Babəkin, Nizaminin şeirində,
Yaşadın susmayacaq vətən nəğmələrində.
Qarşında baş əyən var dünyanın hər yerində,
Oğulun var, qızın var-var, bayrağım, dalğalan!

Hopub, bağrına hopub, hopub şəhid qanları,
Sənə bürünüb gəlib min-min yurd qurbanları.
Dədə əmanətisən-qızları, oğlanları
Bu vətənin səninçün yar-bayrağım, dalğalan!

Azərbaycan əsgəri qanım halaldır-dedi.
Ucada dayanmağın bir cəh-cəlaldır-dedi.
Gücünün qarşında düşmən olan əyildi,
O bilir ki, olacaq xar, bayrağım, dalğalan!

Bir ömür himni

Elə bilmə yolu özüm seçmişəm,
Hardan adlamışam, izin apaydın.
Bu boyda yolları nə cür keçmişəm,
Keçə bilərdimmi sən olmasaydın...

Sənin nurunuydu qaranlıqların,
Götürdü xofunu, vahiməsinin.
Ötüb də sədlərin, hər sınaqların,
Gəldim havasına sənin səsinin.

Səninlə qurduğum dünyam rəngarəng,
Hər gələn sabahım ümidnən dolu.
Bir çıxdıq qəlb verib, ilqar kəsərək,
Beləcə başladı ömrümün yolu.

Allahdan aşağı, bəndədən uca,
Şəklini həkk etdin bağrıma mənim.

Atdığın addımın başlanğıcında,
Birinci sən gəldin ağlıma mənim.

Özümüz yaratdıq, başqa cür hər kəs,
Min baxa, yanından ötər bu dünya.
Udduğum havasan, çəkdiyim nəfəs,
Səndən o tərəfə bitər bu dünya.

Ay ömrüm, bu dünya sənlə böyükdür,
Həyatla ölümün sərhədisən sən.
Sənin gözlərinin qüssəsi yükdür,
Fərəhi dərmandır mənə bilirsən.

Elə bilmə yolu özüm seçmişəm,
Hardan adlamışam, izin apaydın.
Bu boyda yolları nə cür keçmişəm,
Keçə bilərdimmi sən olmasaydın...

"Kərəmi"

Yüz illərdi ruhumuzla yol gəlir,
Nakam eşqə başdaşıdı "Kərəmi".
Qoşulubdu karvanına kədərin,
Yorulmadı, qəm daşıdı "Kərəmi"

Bu dünyanın hikmətini bilən az,
Bu dünyada ağlayan çox, gülən az.
Deyirlər ki, axar, axar, qurumaz,
Başdan- başa göz yaşıdı "Kərəmi".

O, vüsalsız məhəbbətin nərəsi,
Ancaq Tanrı mərhəməti çarəsi.

Qərarlaşan "Dilqəmi"də pərdəsi.
Bu dünyaynan savaşıdı "Kərəmi".

Onda itər, onda doğar gümanın,
Onda çatar haqq yanına üryanın.
Açılmayan tilsimidir dünyanın
Göy üzünün yer daşıdı "Kərəmi".

Mizrab sazın dərdlərini oynadar,
İçindəki ruhu, eşqi qaynadar.
İniltinin özündə bir ümid var,
Təsəllinin yoldaşıdı "Kərəmi".

Anamla söhbət

Yenə açıq-aydın səsdə qulağın,
Yenə baxışların yollarda qalıb.
Ay ana, qocalan sən olmadın ki,
Ala bilmədiyin kamın qocalıb...

O həmən Əlidir, bu Vəli, bu mən,
Yoxla, həmənkidir, həmən kökləri.
Elə bil heç dünən sən deyil idin,
Birbəbir yoxlayan gündəlikləri.

Həmən gündəlikdir göz qabağında,
Yenə bax qiymətlər yazılıb necə.
Biz belə yaşadıq, gündəliklərə,
Dedik ki, baxacaq ağam indicə.

Denən, dəyişməyə gücümüzmü var,
Hökmümü Tanrının mənim, ya sənin.
Bilib də yolunnan getdi uşaqlar,
Ağamın, anamın, Həsən Mirzənin.

Məhəmməd şahındır sənin də, billəm,
Cəlil murazındır- bir ocaq andın.
Tahirə, Xalidə, Validə- deyib,
Alidə adınnan oda qalandın.

Tanrı qismətiydi yazılarımız,
Hərə bir naxışda düşdü ilməyə.
İllər elə keçdi nağıl diliynən,
Macal tapmadın ki alma bölməyə.

Sən olaydın

Ah, olaydım eşq sultanı,
Yar, fərmanım sən olaydın.
Dərd alaydı şirin canı,
Tək dərmanım sən olaydın.

Dağdan-daşdan ataydılar,
Qul cərgəsinə qataydılar.
Kölə kimi sataydılar,
Hökmranım sən olaydın.

Açılmaz sabah gümansız,
Gümansıza baxt amansız.
Olaydım dinsiz- imansız,
Din-imanım sən olaydın.

Anam Dərələyəz qızı,
Xalxalda doğdu ulduzu.

Əriyəydi həsrət buzu,
Yar, olanım sən olaydın.

Dedilər dünya fanidi,
Hissim içimdə qarıdı.
Yolum göylərə sarıdı,
Asimanım sən olaydın.

Dünya mərdindən böyükdü,
İyid dərdinnən böyükdü.
Gümansız baxt ağır yükdü,
Son gümanım sən olaydın.

Nağıqızı, dörd qardaşım,
Bir oğulum qaşım-daşım.
Ana, sən mənim sirdaşım,
And- amanım sən olaydın.

Dünya

Yol gələr, yol gedər mənzilə çatmaz,
Yollarda başlayar, bitər bu dünya.
Çapardı arifə, marığa yatmaz,
Kimiyə alovdur, kimə su dünya.

Gedənə deməzlər hər nə var gətir,
Fələkdən ummazlar: düz ilqar gətir.
Arandan tut gətir, dağdan qar gətir,
Ümidli xəstənin arzusu dünya.

Ümiddən düşməyən dilək yaratdı,
O, Allah yaratdı, mələk yaratdı.

Ev qurdu, bağ saldı- gerçək yaratdı,
Özünü gəzənin duyğusu- dünya.

Kimdi bağçasında kimə dərd əkən,
Kimdi qismətindən bezən, əl çəkən?
Mənzilə yollanan, yolda görükən,
İnsanın pusqusu, ovçusu dünya.

Nə salam verəndir, nə salam alan,
Ovqatı ötəri, vüsalı yalan.
Mahirə, söylə ki, bizlərə qalan,
Bir addı, onun da suçlusu dünya.